

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník II.

ZÁŘÍ 2008

č.9

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

NA ZAČÁTKU ŠKOLNÍHO ROKU

Milí Boží přátelé

Vstupujeme do měsíce září, který pro mnohé z nás je měsícem plný očekávání. Začínáme nový školní rok. Jak je to s těmi našimi začátky? Někdy člověk začíná v životě opravdu něco nového a pak to bývá spojené směsicí nadějí a obav. Jindy člověk začíná znovu stejnou věc, pak opět ví do čeho znovu vstupuje, může mít pocity únavy – to je začínání neveselé, když v pohledu do budoucnosti převáží obava z opakování věcí nepříjemných a těžkých. Proto je lepší začínat pozitivně, uvědomit si kde se v minulých letech stala chyba a poučit se z ní. A jestliže se nikde chyba nestala, nikde ji nevidíme mějme odvahu začít věci dělat ještě lépe. Zkusme se dívat do dalších dnů pozitivně, nezatěžovat si hlavu už dopředu s tím co bude těžké, ale naopak začněme s chutí dělat postupně věci malé. Přece všichni známe přísloví: „S chutí do toho, půl je hotovo.“ Určitě každý z vás se na něco těší. Já osobně se těším na děti v náboženství a v skrytu duše doufám, že mě snad pozitivně překvapí svým lepším chováním, děti se těší na své spolužáky, rodiče očekávají od svých dětí, že se jim bude lépe dařit ve škole, možná někteří z vás očekávají změny ve svém osobním životě, např. vstup do manželství, dokončení studia, stěhování... Očekávat, těšit se, žít v naději, to jsou slova, která by neměla být nám křesťanům cizí, neboť máme být lidmi plní naděje. Protože ten kdo nic nečeká, jinými slovy ničím nežije, ten ztrácí smysl života. Život každého člověka se skládá z malých cílů, které očekáváme, ale přesto bychom neměli zapomínat očekávat a těšit se na setkání s Bohem a to nejen až někdy v nebi po skončení našeho pozemského putování, ale už tady na zemi např. v eucharistii, v Písmu sv., ve svých blízkých...je mnoho různých způsobů jak se setkat s Bohem, je jen z naší strany důležité chtít se s Ním setkat a snažit se, aby tato touha po Bohu v nás stále rostla a nikdy se z našeho života neztratila. Když nebudeme chtít být s Ním už tady na zemi je otázkou jestli s Ním budeme chtít být jednou v nebi? Stávejme se lidmi, kteří se dokáží radovat i z malých věcí, abychom se jednou mohli radovat věčně ve společenství svatých z přítomnosti Boha. Milí Boží přátelé přeji vám i sobě požehnaný nový školní rok, radost z toho co se podaří, poučení a zkušenost z věcí obtížných a těžkých – budme i na ně připraveni a věřte, vždy je s námi náš nebeský přítel – Ježíš, pokud o jeho přítomnost budeme stát.

otec Tomáš

* * *

APOŠTOLÁT MODLITBY

Úmysl všeobecný: Aby křesťané obhajovali práva těch, kteří museli opustit domovy kvůli válce nebo pronásledování.

Úmysl misijní: Aby každá křesťanská rodina rozvíjela hodnoty lásky a společenství a evangelizovala s citlivostí a otevřeností k potřebám bližních.

Úmysl národní: Aby ve studijních programech škol a v péči rodičů měla náboženská výchova své nezastupitelné místo.

Úmysl farní: Za školní mládež v naší farnosti, aby v nastávajícím školním roce dobře využili času, který mají ke vzdělávání se v náboženském životě a za jejich rodiče, aby jim byli v duchovním životě příkladem a povzbuzením.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci červenci a srpnu přijali:

Radima Hlavicu - Vysoké Pole

Nelu Zádrapovou - Drnovice

Alexandra Machů - Loučka

Lukáše Marcaníka - Vysoké Pole

Patrika Barcucha - Vysoké Pole

Svou společnou cestu životem začali před Božím oltářem v měsíci srpnu 2008:

2. srpna:

Jiří Míka - Kamenný Újezd

Lenka Šustková - Újezd

23. srpna:

Vlastislav Ovesný - Vysoké Pole

Michaela Buriánková - Újezd

30. srpna:

Dušan Svatoň - Újezd

Lucie Gajdošíková - Újezd

**V měsíci červenci a srpnu 2008
odešli na věčnost a byli pohřbeni:**

14. července:

Aloisie Váňová - 88 let

Horní Lhota 46

19. července:

Antonie Bartošová - 87 let

Dolní Lhota 19

30. července :

Ludmila Máčalová - 64 let

Dolní Lhota 104

16. srpna:

František Zvonek - 69 let

Újezd 67

16. srpna:

Anna Plášková - 88 let

Sehradice 205

27. srpna:

Josef Chromčák - 69 let

Vysoké Pole 27

*Odpočínutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.*

Ať odpočívají v pokoji.

* * *

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Poselství z 25. července 2008

Drahé děti

V tomto čase, kdy myslíte na tělesný odpočinek, vás já vybízím k obrácení. Modlete se a pracujte tak, aby vaše srdce toužilo po Bohu Stvořiteli, který je pravý odpočinek vaší duše a vašeho těla. Ať On vám odhalí svoji tvář a ať vám On dá svůj mír. Já jsem s vámi a přimlouvám se před Bohem za každého z vás. Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu."

Připravila Eva Hořáková

* * *

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vladimíra Růčky, faráře v Újezdě v letech 1937 - 1950

Jistě je osobnost kněze a faráře újezdského P. Vladimíra Růčky generaci farníků dříve narozených velmi povědomá a mnozí ho mají jistě ještě v živé paměti. Sám jsem se o tom několikrát přesvědčil.

P. Vladimír Růčka se narodil 6. srpna 1909 v Ježově u Kyjova. Ordinován byl 2. dubna 1933 v Olomouci. Působil dvě léta jako kooperátor a administrátor v Píšti (Hlučínsko); půl roku jako provizor v Mysločovicích u Holešova; dvě léta jako kooperátor a administrátor v Blatnici pod sv. Antonínkem.

Dne 1. srpna 1937 byl jmenován jako jediný kompetent o farní beneficium v Újezdě, administrátorem v Újezdě. V dubnu 1940 byl přeložen P. J. Pokorný za administrátora do Hradiska u Olomouce. 1. dubna 1940 odešel P. Jaroslav Pokorný a dosavadní farář zůstal sám až do 1. srpna, kdy nastoupil nový kooperátor P. Václav Paluzga, dosavadní kooperátor na hradě Bouzově. Narozen v r. 1012 v Pálkovicích, ordinován v r. 1939. Odešel 1.4.1941 do Hradčovic. P. Václav Pospíšil, novosvě-cenec, nar. 1917 v Soběchleších, ord. 1941, odešel 1.8.1944, kdy se stal kooperátorem v Drahotuších u Lipníka nad Bečvou. P. Vojtěch Krybus, novosvěcenec, narozen ve Zdounkách u Kroměříže, nastoupil zde svoje první místo 1.8.1945, kdy se stal kooperátorem ve Zlíně. V r. 1848 nechal se zreaktivovat bývalý farář v Újezdě P. Robert Bartoš, t.č.v.v. ve Vizovicích. Byl zde ustanoven kooperátorem. Bydlel dále ve Vizovicích ve svém domě a do Újezda dojížděl jenom občas na nějaké funkce do kostela. V době, kdy se novým farářem v Újezdě stává P. Vladimír Růčka, jistě netušil, do jak historicky rušného období vstupuje a co ho zde vše čeká.

Vatikán r. 1937 přistupuje k novému rozhranění slovenských diecézí, papež Pius XI. vydává encykliku *Mit brenender Sorge* - S palčivou bolestí, odsuzující nacistickou ideologii. Vlna pronásledování křesťanů za Stalinova režimu a události občanské války ve Španělsku (1936 - 1939) byly jedním z důvodů ostrého vystoupení Pia XI. proti komunismu v dokumentu *Divini redemptoris* (Poslání vykupitelské) v němž znovu odsoudil ateistický a násilný charakter komunistické ideologie. Papežovo vystoupení proti komunistické totalitě mělo veliký ohlas rovněž v prostoru českého katolicismu. Encyklika interpretována jako opora při kritice španělské republikánské levice za rozpoutání proticírkevního teroru v této zemi. Kulturně politická revue *Obnova* se vyjadřuje k politice španělských republikánů: „...nikoliv blahobyť a spravedlnost pro chudé, nikoliv vyrovnání křivd, té nezáleží na věcech nízkých, ta má jen jeden vysoký cíl a tím je zničení církve katolické“.

Proticírkevní excesy ve Španělsku byly zevšeobecňovány jako nepřátelství liberální demokracie vůči katolické církvi což lapidárně shrnul redemptorista Josef Konstantin Miklík (1895 - 1966): „Špatní katolíci jsou ti, kdo chtějí křesťanstvím kráčet k demokracii“. Charakteristickým identifikačním znakem sílících antiliberálních tendencí v českých intelektuálních kruzích však bylo vedle útoků na demokracii šíření projevů antijudaismu, jenž byl motivován zejména nacionálně. Již zmíněný časopis *Obnova* například v lednu 1938 tvrdí, že „nežidovští národové pociťují židy jako cizí těleso ve svém organismu a jako každý organismus se chce zbavit cizího tělesa, tak i národové pociťující dnes přítomnost cizího židovského tělesa jako něco nesprávného, usilují o jeho

odstranění. Často tématizovanou problematikou v českém katolickém tisku byly i ekonomicko-sociální důsledky údajného neúměrného vlivu židovského ve všech sférách veřejného života. Antisemitské a antidemokratické tendence v českém katolicismu však vystoupily ve větší míře do popředí až v době po Mnichovu v éře tzv. „druhé republiky“. Příště bychom se měli seznámit s tehdy aktuální encyklikou Mit brenender Sorge - S palčivou bolestí.

Nově nastupujícího faráře P. V. Růčku nečekaly do budoucna ani zde, ve zdejší, zdánlivě poklidné části jižního Valašska doby klidu a míru. Spíše naopak, na to bychom neměli zapomínat zejména dnes, kdy je toho míru ve světě poskrovnu. Vyprchala totiž předčasná radost z vítězství ve studené válce. Obzory, kde se rýsoval trvalejší mír, se zamlžily. Lidi odhadují, co by mohlo být terčem teroristů. Ti mají výhodu lupičů, kteří vědí, koho přepadnout, zatímco ti ohroženi se cítí ohroženi všichni, bez ohledu na to, že lupičů je pár a možných obětí 300 milionů (? více či méně). To je jediná oblast, v níž jsou teroristé průhlední. Jsou ochotni se vzdát ledasčeho, aby měli bezpečí. Jsou tvrdí vůči sobě i ke světu. A zbrojí. Dávají najevo jak daleko jsou ochotni zabít - zabít nebo se nechat zabít. Podezírání nemá začátek ani konec. Teroristé mají morálku lupičů: hledají nehlídané, choulostivé, zranitelné. Přicházejí za tmy a do tmy po činu odcházejí - mizí. Nemají generální štáb označený vlajkou, armádu, stát. Mají rozvětvenou podzemní organizaci, využívající demokracie, snadného přístupu do nejrůznějších zemí, jejich škol, možnosti procházet ze země do země, kradou po celé zemi pasy, peníze, aby vybavili své hnutí prostředky. Neuznávají žádná pravidla. V jejich čachrech je jim dovoleno vše. Zabíjejí ne proto, že jim někdo něco nedal. Ale za to, komu se narodil. To vše a mnohé další třeba mít na paměti, když se vracíme do doby, kdy k nám přišel hlásat slovo Boží P. Vladimír Růčka.

Vladimír Měřínský
(pokračování příště)

* * *

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

IV. Vedoucím osobnostem - a vůbec všem - v podnikání a finančnictví s apelem na rozum 15. Globalizace a naše místo ve světovém řádu

(pokračování)

V nahlížení na fenomén globalizace nám venkoncem nejde o nic jiného, než o sociální spravedlnost. Proto se ptáme, zda existuje ve světě?

Zpráva OSN o lidském rozvoji tvrdí, že 358 miliardářů je bohatších než polovina lidstva, vzrostl počet velmi chudobných zemí jižně od Sahary, zejména proto, že se tu odehrálo velkým množstvím ozbrojených konfliktů. V devadesátých letech se odehrály ozbrojené konflikty ve 46 zemích světa; 17 z nich patří mezi nejchudobnější země světa.

Ze 6 miliard žijících lidí více než jedna miliarda nejchudších je ohrožena smrtí hladem, případně nemocemi z podvýživy. Přitom jenom v Evropě se utratí 11 mld dolarů za zmrzlinu, 50 miliard za cigarety, 105 miliard za alkohol. V Americe a Evropě se utratí za potravu pro psy a kočky 17 miliard dolarů, za voňavky 12 miliard. Přitom by stačilo 6 miliard dolarů, aby všechny děti na světě mohly chodit do školy, 9 miliard, aby lidem všude tekla pitná voda a 13 miliard, aby nikdo nemusel hladovět a každý člověk měl zajištěnou alespoň základní zdravotní péči.

Stačilo půl století a po dvou totalitních diktaturách ztratila Evropa své křesťanské kořeny. Z křesťanských zemí se staly země novopohanské, v nichž se uplatňuje kult hrubé síly, egoismu, požitkářství, korupce, násilí, sexu, vandalství jako důsledek ztráty víry v Boha a zboření všech mravních zábran. Výsledek je prosazování životního stylu, založeného na násilí a mravních zvrácenostech a v důsledku toho stále větší ohrožení člověka a společnosti. Potrat je antikoncepční prostředek, homosexualita je lidské právo, rozvod samozřejmost, nevěra zpestření života. Nejvyšším příkázáním je tolerance, což znamená přitakání všemu, co vyznává tato doba.

Nemůžeme se pak divit, že Charta lidských práv přijatá na jednání Evropské unie v prosinci 2000 v Nice postrádá transcendentní základ a není v ní současně zdůvodněn ohled na mravní závazky, povinnosti a odpovědnosti vůči příštím generacím ani vůči

přírodě. Nechceme-li zemi zničit, ale zachovat ji pro své potomky, musíme stanovit pravidla, jak budeme s přírodou zacházet. Carl von Wesäcker k tomu problému řekl: „Kdyby se německá úroveň spotřeby měla stát normou pro celý svět, pak jsme boj za záchranu životního prostředí dohráli už dnes.“ Naproti tomu Václav Klaus vidí svět růžovými brýlemi liberála, který neochvějně věří v dobrodiní neomezeného volného trhu: „Systém volného trhu chrání přírodu i životní prostředí“. Prostě trh vše vyřeší. Společnost ovládaná konzumismem vytěsňuje ze svého života skutečné hodnoty i otázky po smyslu bytí. Připočteme-li k tomu obrovskou propast mezi světem bohatství a chudoby, nemůžeme se divit, že to je a bude ideálním prostředím pro vznik nejružnějších levicových a pravicových extremismů i celosvětového terorismu, pro něž svoboda a spravedlnost jsou jen prázdnými pojmy.

Lidská důstojnost, blahobyt a mír by však neměly být výsadou menšiny, protože jsou určeny všem. Dá se všem těmto extremismům nějak zabránit? Existuje z této situace nějaké východisko? Ano, je to východisko křesťanské, které uznává lidskou důstojnost za nejvyšší hodnotu, zatímco levicové i pravicové extremismy po ní bezohledně šlapou.

Veřejná diskuse k listu jako by problematiku globalizace (čl. 45) ani nezaznamenala, natolik zřejmě zůstáváme uvězněni v domácích a sousedských problémech nebo jsme přesvědčeni, že globální problémy stejně neovlivníme. Však uplynulé období prokázalo, že celosvětová provázanost na nás doléhá se stále větší intenzitou, ať chceme nebo nechceme. Lidé na celém světě jsou stále lépe spojeni informačně, ekonomicky i možnostmi rychlého cestování. I my vnímáme, že globální trhy vytvářejí nerovnoměrné rozdělení bohatství a krajně nerovnoměrně čerpají i omezené přírodní zdroje. Vedle bohatých společností vznikly oblasti nezaměstnanosti, bídy a beznaděje, odkud může vzejít až chorobná nenávisť.

Zůstáváme rozdělení nejen životní úrovní, ale i kulturou a náboženstvím, znalostmi a schopnostmi využít příležitostí, které globální ekonomika poskytuje ke zlepšení našeho údělu. Proto je tak obtížné hledat cesty k nápravě. Navíc bohaté a silné státy určují pravidla globálních trhů ve svůj prospěch. Křesťanské sociální učení obsahuje náročné výzvy, volá po spravedlnosti a státnické prozíravosti v globálním měřítku. V rostoucí polarizaci složité struktury současných problémů je zvláště důležitá především jedna dimenze. Je to polarizace mezi spravedlivou mzdou zaměstnance a spravedlivým a morálně oprávněným ziskem podnikatele. Zde chybí jasná morální kritéria a někde i zákonné normy, a to nejen daňové. V důsledku toho roste nerovnováha mezi trhy zboží a služeb a trhy kapitálu, která vyúsťuje v nadbytek spekulativního kapitálu. Nové finanční instrumenty (deriváty - finanční produkty odvozené např. z cen akcií, komodit aj., futures - výzkum perspektivních procesů, hedgeové obchody - burzovní obchody) ještě zesilují rizika ztráty stability finančních trhů. Pojem „globálního dobra“, který se objevil ve slovníku světových finančních institucí, naznačuje potřebu shody na novém řádu světových trhů. K pozitivnímu řešení je nutný profesionálně kvalifikovaný pohled morálních teologů i hlas zdravého rozumu, dobré vůle a globální odpovědnosti světových finančních center jednotlivých „velkých hráčů“.

Naše situace malé země ve středu Evropy poskytuje zvláštní příležitost a šance: patříme k těm chudším mezi bohatými a k těm bohatším mezi chudými národy. Naši předci již měli zkušenost s kapitalistickou tržní ekonomikou a naše generace zažila také společenský experiment s centrálním plánováním a příkazovací ekonomikou. Touto historickou zkušeností můžeme přispět k budování mostů vzájemné důvěry v tak hluboce rozděleném dnešním světě. Církevní dokumenty se snaží předvídat důsledky současných trendů a vyjadřují je v kontrastní dvojici evokativních pojmů, jimiž jsou **c i v i l i z a c e** a **l á s k y a c i v i l i z a c e s m r t i**.

Projevy civilizace smrti vidí v teroru všeho druhu; v sobeckém zneužívání moci - ať už hospodářské nebo jiné - a ve zneužívání soudobých technických nástrojů (např. masových médií) k manipulaci lidí a pravidel hry pro partikulární zisky omezených ziskových skupin. K civilizaci smrti patří rovněž nezodpovědný přístup k životu a zdraví, a to včetně vlastního zdraví i zdraví jiných lidí (jak je tomu v užívání drog) a ve zneužívání i ničení životního prostředí. Společným jmenovatelem civilizace kultury smrti je neúcta k životu.

Civilizace solidarity v globálním měřítku je civilizace lásky: znamená dlouhodobé a trpělivé překonávání zaostalosti a bídy, negramotnosti, pomoc při budování kulturního a sociálního kapitálu v málo rozvinutých zemích. Jen mocnosti a bohaté země, které rozumějí své roli v tomto smyslu, v usilování o společné globální dobro, jsou právy plnit úlohu světových lídrů.

I my u nás můžeme i se svými omezenými možnostmi spolupracovat při budování nového světového řádu. Tuto vizi nabízí dokument Pokoj a dobro a zve k diskusi, která by mohla přispět ke hlubší shodě a porozumění ve věci společného dobra pro národní společenství i pro hledání našeho pravého místa v celosvětové kooperaci.

/VI. Měřínský/

* * *

**Já se nemodlím za úspěch,
já prosím za věrnost.
Blahoslavená Matka Tereza**

* * *

K ŠEDESÁTINÁM OTCE ARCIBISKUPA MONS. JANA GRAUBNERA

Rád bych se při této příležitosti alespoň krátce vrátil k působení otce arcibiskupa Jana v naší farnosti. Otec Jan působil v naší farnosti v letech 1985-1990. Tyto roky považuji z jedny z nejpłodnějších v naší farnosti. S jeho příchodem začal v naší farnosti 2. vatikánský koncil, i když přišel o 20 let později. O to intenzivněji obnova naší farnosti začala. Otec Jan nic nenařizoval, pouze dával nabídky, s šarmem jemu vlastním využil daného potenciálu farnosti. Proběhla generální oprava kostela, byly pořízeny nové zvony, začala se budovat nová fara a další. Hlavně však probíhala vnitřní proměna farnosti, na tom mu záleželo nejvíce. Náš kostel sv. Diviše doslova „praskal ve švech“. Byla zakládána společenství od těch nejmladších až po seniory, a ta opravdu fungovala. Samozřejmě, že jsme „vyžadovali“ jeho přítomnost, tehdy jsme si ani neuvědomovali, že to není bez rizika, a otec Jan vždy přijel nebo přišel. Četlo se Boží slovo, jeho výklad nám umožňoval hlubší pochopení a jeho realizaci v praktickém životě, vždy se zpívalo a také se něco dobrého upeklo. Otec Jan nás vždy povzbuzoval v tom, abychom zůstali vždy věrní Bohu v každé době a především také předávali tuto víru dětem, na tom mu také nejvíce záleželo. Snad nikdy jsem si tolik neuvědomoval, že církev je opravdu živý organismus, přirovnal bych ji k mozaice, kde každý má své nezastupitelné místo. Dále byla založena schola děvčat, farní pěvecký sbor pod vedením pana Macka – vše na velmi dobré úrovni. Nezapomenutelné byly také farní poutě, které nás velmi sblížovaly. Například vzpomínám na pouť do Mariánky u Bratislavy, byla to společná pouť s Dolními Bojanovicemi – nelibost státní bezpečnosti byla tehdy velká. Památné bylo také svaté biřmování s otcem arcibiskupem Vaňákem a pak společné posezení, pohoštění a beseda v kulturním domě v Horní Lhotě. A samozřejmě tím hlavním bylo společenství všech věřících při slavení společných mší svatých v našem farním kostele. Těch 5 let uběhlo velmi rychle – pořádně jsme se nadechli a než jsme stačili vydechnout – otec Jan se stal biskupem. Otec Jan si vždy přál, abychom budovali jednotu ve farnosti a vzájemně si všechny tři obce pomáhaly. Bylo to krásné období a je na co vzpomínat.

Václav Ulrich

* * *

V LOUČCE JSME SLAVILI

10 srpna 2008 byla slunečná neděle a občané Loučky se sešli na sportovním hřišti, aby oslavili 110 výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Loučce. Pozvání přijali také zástupci samospráv okolních obcí a hasičských sborů. Při slavné mši svaté v 11.00 hodin, kterou sloužil P. Jan Můčka, požehnal obecní a hasičský prapor. Obecní znak a prapory předala zastupitelům obce a našim hasičům do užívání senátorka, paní Jana Juřenčáková. Ve svém vystoupení povzbudil občany a přítomné vzácný host, první místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj pan Jiří Čunek. Odpolední průvod od hasičské zbrojnice na hřiště byl přehlídkou účastníků slavnosti za doprovodu dechové hudby Stříbrňanka, která doprovázela celou slavnost. Pak po vztyčení vlajky a vyznamenání nejlepších, proběhla ukázka staré a nové techniky, předvedli se nám v akci i mladí hasiči z Loučky.

Již předminulé zastupitelstvo naší obce má zásluhu na tom, že v roce 2001 přijala obec Loučka Dekret o udělení znaku a praporu. Návrh na znak obce zpracoval heraldik pan Miroslav Pavlů, vyřezal jej ze dřeva dnes již zesnulý pan František Andrýs.

Osada Loučka je poprvé připomínána v roce 1261 ve výčtu statků darovaných vizovickému klášteru Rosa Mariae jeho zakladatelem. Byl jím Smil ze Střílek, brumovský kastelán. Klášteru patřila Loučka až do roku 1574. Ke svému nově nabytému brumovskému panství ji připojil Zdeněk Kavka Říčanský z Říčan. Příslušnost k oběma vlastníkům se promítl v návrhu znaku obce i obecního praporu.

Hasičský prapor se chlubí heslem „Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci.“

Naše poděkování patří především našemu Pánu za krásné počasí a dobrodiní, která jsme při této oslavě přijali. Panu děkanovi P. Janu Můčkovi za důstojný průběh mše svaté, žehnání a pomoc při přípravách. Při mši svaté nám zazpívala slečna Táňa Janošová z Újezda. Její krásně provedené ordinárium a Ave Maria umocnilo důstojnost slavnosti. Děkujeme. Samozřejmě patří poděkování zastupitelům obce, hasičům, myslivcům, zkrátka všem, kteří tuto krásnou slavnost připravovali a pomáhali při ní. Budeme na ni dlouho vzpomínat.

Marie Mačková

* * *

OHLÉDNUTÍ SE ZA LETOŠNÍMI PRÁZDNINAMI ANEB POZVÁNKA NA PŘÍŠTÍ ROK

Zažila jsem o letošních prázdninách 2 akce, které by mohly být inspirací i pro vás, tak se o své zážitky chci podělit.

1/ Manželská setkání (MS)

Byla jsem tam jako jedna z pečovatelů, kteří se starali o děti, aby manželé (rodiče) mohli pracovat na svém vztahu. Jen to, co jsem zprostředkovaně zahlédla, mě nadchlo. Prostředí bylo velice přátelské, možná i pro to, že tam mnohé páry i pečovatelé jezdí opakovaně. Myšlenka celé akce mi přijde skvělá - myslím, že je velice rozumné pracovat na vztahu (zvláště manželském) – vždyť ani od auta nebo nějakého pomocníka v domácnosti neočekáváme, že bude bez potřebné péče a občasných oprav fungovat dlouho a dobře. Manželská setkání jsou pro manžele časem, kdy mohou být speciálně spolu a pro pečovatele možnost zapojit se do dobré věci, seznámit se s novými lidmi a také si užít nějakou zábavu... Zbývá jen dodat, že MS pořádá ostravské Centrum pro rodinu a YMCA a víc o nich najdete na níže uvedených webových stránkách (k MS 2009 až kolem března 2009).

<http://www.prorodiny.cz/cz/manzelska-setkani/>

2/ Katolická charismatická konference (KChK)

Pokud vás odrazuje už název, neb „vy přece nepatříte k těm střeleným věřícím, kteří se modlí s rukama nad hlavou“, i tak čtěte dál. Já jsem se o této akci dozvěděla vlastně letmo od kamarádky a když jsem na brněnském Výstavišti, kde se KChK konala, těch pár dnů pobyla, nechápala jsem, že se o KChK nemluví víc. Tato akce by se dala

přirovnat k setkání mládeže –také se tady dá dobře duchovně načerpat a zažijete živou a radostnou církev, ale narozdíl od mládežnických setkání zažijete církev všech věkových skupin. Pokud si říkáte, že by to bylo fajn, ale lámete si hlavu, co s dětmi, nebojte, pro ně je nachystaná Dětská KChK – což je vlastně duchovní a hrový program přizpůsoben různým věkovým skupinám. Co mě ještě na KChK nadchlo, je jednoduchost, žádné zbytečnosti. Jedná se vlastně o slet modliteb a přednášek, doplněný koncertem a divadelními představeními. Samozřejmě nechybí denně mše svatá a také čas a možnost jídla a odpočinku. Cenově to všechno vyjde přijatelně – ubytování i jídlo lze objednat a pak už si můžete užívat vanutí Ducha. Připojte se příští rok také! Na níže uvedených webových stránkách se můžete podívat, jak vypadala letošní KChK a od dubna 2009 se i přihlásit na další KChK, která bude 8.-12.7.2009.

<http://konference.cho.cz/konference-2009/>

Mgr. Jana Schovajsová

* * *

ROK SVATÉHO PAVLA V NAŠÍ FARNOSTI A V NAŠICH RODINÁCH

Všichni asi dobře víme, že o slavnosti apoštolů Petra a Pavla 29. června vyhlásil sv. Otec Benedikt XVI. pavlovský rok. Také v naší arcidiecézi prožíváme tento rok jako Rok Bible a právě 14 listů sv. apoštola Pavla tvoří významnou část Písma. Hned po evangeliích tvoří nejvýznamnější část Nového zákona. Máme tak jedinečnou šanci, jak Boží slovo poznávat a prakticky ho vnášet do společnosti církve.

Připomeňme si alespoň nejdůležitější verše jednotlivých listů.

Římanům – obsahuje nejsoustavnější výklad teologie sv. Pavla: Nestydím se za evangelium. – Řím 1,16

Kde se rozmnožil hřích, tam se v míře ještě daleko štědrejší ukázala milost. – Řím 5,20

Víme, že těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému. Řím 8,28

Ani smrt nás nemůže odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši. Řím 8,38

Jak milý je příchod těch, kdo zvěstují radostnou zvěst. Řím 10,15

Nedopusť, aby tě zlo přemohlo, ale přemáhej zlo dobrem. Řím 12,21

Ať žijeme nebo umíráme, patříme Pánu. Řím 14,8

První list sv. apoštola Pavla Korintánům – velmi důležitá epištola pro poznání života prvních křesťanů, které apoštol usměrňuje, kárá, inspiruje

Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslí, připravil Bůh těm, kdo ho milují. 1Kor 2,9

Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás přebývá Boží Duch? ... Boží chrám je svatý a ten chrám jste vy. 1Kor 3,16-17

Tělo není pro smilnění: je pro Pána a Pán je pro tělo. 1Kor 6,13

Vaše tělo je chrámem Ducha Svatého... nepatříte sami sobě...oslavujte proto Boha svým tělem. 1Kor 6,19

Láska je shovívavá, dobrosrdečná, nezávidí, nevychloubá se, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Láska všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží. Láska nikdy nepřestává – velepíseň lásky 1Kor 13,4-8

Druhý list Korintánům – ukazuje srdce apoštola plné lásky, moudrosti a prozíravé otevřenosti, aby upevnil obec věřících, která prožívá krizi

Ježíš Kristus, ač bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby. 2Kor 8,9

Kdo skoupě rozsévá, skoupě bude také sklízet a kdo rozsévá požehnaně, požehnaně bude také sklízet. 2Kor 9,6

Bůh miluje radostného dárce. 2Kor 9,7

List Galatanům – apoštol Pavel píše Galatanům, které obrátil a kteří se dostali pod vliv nepravých učitelů

Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Gal 2,20

Jeden druhého břemena neste, a tak naplníte zákon Kristův. Gal 6,2

List Efesanům – psaný z vězení – 5. kapitola vystihuje vztah Krista k církvi

Oblečte člověka nového, který je stvořen podle Božího vzoru jako skutečně spravedlivý a svatý. Ef 4,23-24

Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ef 5,8

List Filipánům – opět napsán z vězení v Římě. Tento list má nejsrdečnější tón, je povzbuzujícího charakteru

Život je pro mne Kristus a smrt zisk. Flp 1,21

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se. Vaše ušlechtilost ať je známa všem lidem.

Pán je blízko. Flp 4,4-5

Všechno mohu v tom, který mi dává sílu. Flp 4,13

List Kolosanům – nauka o Kristu, který je původcem, středem a cílem všeho stvoření – list byl opět napsán v římském vězení

Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle. Kol 3,16

Dva listy Soluňanům – Pavel uklidňuje tamější duchovní obec, která si nesprávně vykládala učení o druhém Pánově příchodu

Protože věříme, že Ježíš umřel a vstal z mrtvých, věříme také, že Bůh přivede s Ježíšem i ty, kdo zemřeli ve spojení s Ním. 1Sol 4,14

Stůjte pevně a držte se těch zásad, v kterých jsme vás vyučili. 2Sol 2,15

Dva listy Timoteovi a jeden Titovi – sv. Pavel dává poslední rady svým pokračovatelům ve službě pastýřů církve

Kořenem všeho zla je láska k penězům. 1Tim 6,10

Oživ plamen Božího daru, který ti byl dán vkládáním mých rukou. 2Tim 1,6

Vím, komu jsem uvěřil. 2Tim 1,12

Hlásej slovo, ať je to vhod či nevhod. 2Tim 4,2

Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval. 2Tim 4,7

List Filemonovi – Pavel píše Filemonovi o jeho uprchlém otroku Onezimovi, kterého obrátil ve vězení, aby ho přijal ne již jako otroka, ale jako spolubratra v Kristu – velmi krátký list.

List Židům – napsaný neznámým autorem židokřesťanům, základní myšlenka: Nový zákon nesmírně převyšuje Starý zákon, protože nejvyšším veleknězem ke Boží Syn Ježíš Kristus

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Pán v minulosti k našim předkům skrze proroky. V této poslední době však promluvil k nám skrze svého Syna. Žid 1,1

Protože sourozenci mají krev a tělo společné, i Ježíš přijal krev a tělo, aby svou smrtí zbavil moci toho, který má vládu nad smrtí, totiž ďábla, a vysvobodil všechny... Žid 2,14

Boží slovo je plné života a síly, ostřejší než každý dvojsečný meč. Není tvora, který by se před Bohem mohl ukrýt, před jeho očima je všechno nahé a odkryté a jemu se budeme zpovídat. Žid 4,12-13

Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky. Žid 13,8

Podle biskupa Hrdličky – Vím, komu jsem uvěřil – připravil Václav Ulrich

* * *

JMÉNA Z KANCIONÁLU

(pokračování)

P. Bosák Kliment (1. polovina 16. století)

Kvardián (učitel čtyř základních předmětů – aritmetika, geometrie, astronomie a hudba) Kliment, kterému se podle příslušnosti říkalo Bosák (teprve Innocenc XI. roku 1679 dovolil řádu menších bratří místo dřeváků nosit kožené sandály – často se chodilo na boso) působil jako kazatel v Jindřichově Hradci. Datum jeho narození není známo. Před tím byl mistrem svobodných umění na lipské universitě, vynikal teologickým vzděláním a proslul jako kazatel, básník a hudební skladatel. Zemřel 6. února 1530.

Je také původcem krásných chorálních melodií, které se pak užívaly v české františkánské provincii. Jeho písně jsou zpívány i v evangelické církvi (bývá též zmiňován jako kazatel pod obojí). Jeho známá píseň před kázáním **Otče milý, Pane náš** je součástí dnešního Kancionálu.

P. Božan Jan Josef (1644- 1716)

K významným postavám barokní literatury patří frýdecký rodák a vlastenecký kněz Jan Josef Božan, kterého dosud připomíná první český zpěvník s vícehlasým notovým doprovodem nazvaný Slavíček rajský, vydaný r. 1719 v Hradci Králové. Božanův kancionál našel velké rozšíření v kraji kolem Božanova rodiště na Frýdecku-Místecku, Ostravsku a Opavsku. Božanův přínos byl zejména ve vytvoření notové a textové pomůcky pro venkovské regenschori – kantory, kteří se věnovali vedle své pedagogické služby hře na var-

hany v kostele. Kancionál sloužil ještě ve 30. letech 20. století.

Božanovu kancionálu věnovala pozornost řada badatelů, a to jak z hlediska literárního tak i hudebního. Kancionál je charakterizován jako písňová sbírka navršená staletími, s originální dramatickou úpravou písní. J. J. Božanovi je přiznávána původnost řady veršů, hodnocených jako zdařilé, jadrné, vykazující smysl pro působivou a uměleckou formu. Ceněna je hudební stránka díla a Božanova znalost potřeb chrámového muzicírování, zejména podtržená umocněním dramatických pasáží s využitím sólových partů jednotlivých hlasů a chóru.

Zatímco datum posmrtného vydání ojedinělého díla barokní hymnologické a homiletické literatury je jen těžko zpochybnitelné, méně jisté je datum Božanova narození. Dosavadní literárně historická literatura uvádí jako pravděpodobný rok narození rok 1644 v městě Frýdku. Průzkumem rukopisných materiálů v Muzeu Beskyd (F-M), na faře v Chroustovicích u Chrudimi (kde Božan působil 33 let, r.1716 zemřel a kde je i pochován) a v matrikách ve Státním archivu v Zámrsku, se podařilo nejasnosti kolem dat Božanova narození vyřešit. Uvedené prameny dostatečně potvrzují rok 1664 jako správné datum narození. Doposud se zpívají jeho písně **Kde jsi, Jezu, spáso má** a **Bud' zdráva, Panno Maria**.

P. ThDr. Bradáč Vincenc (1815-1874)

Narodil se 3.dubna 1815 v západních Čechách v obci Komárov, otec byl mlynář. Po absolvování pražského gymnasia žák Josefa Jungmanna pokračoval ve studiu na teologické fakultě v Praze. Na kněze byl vysvěcen v roce 1838, vystřídal několik farností, od roku 1855 působil jako vikář a okresní školní dozorce v Černém Kostelci, v roce 1860 byl zvolen za kanovníka metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze. Roku 1863 se stává ředitelem vydavatelství Dědictví sv. Jana Nepomuckého a jako hlavní redaktor zde vydává r. 1864 dvoudílný Kancionál svatojánský. Angažoval se i v politickém životě jako poslanec Českého sněmu. Zemřel v Praze 9. února 1874.

Sám byl autorem mnoha náboženských písní. V kancionálu je zařazena vánoční mešní píseň s jeho textem **Náš Spasitel zvěstovaný**.

P. Bedřich Bridel (1619-1680)

Uváděný též jako Fridrich Bridelius se narodil 1. dubna 1619 v protestantské rodině městského písaře ve Vysokém Mýtě. Po Bílé Hoře rodina zůstala ušetřena perzekuci.

Katolická orientace Bridela se projevila již při studiu gymnázia a samozřejmě, když se stal v roce 1637 novicem Tovaryšstva Ježíšova v Brně. Potom vystudoval filosofii a teologii a v roce 1650 byl vysvěcen na kněze. Teologii studoval spolu s Bohuslavem Balbínem. Po vysvěcení působil jako profesor rétoriky a poetiky. V letech 1656-60 vedl jako správce jezuitskou tiskárnu v pražském Klementinu. V roce 1660 však odchází a věnuje se misijní činnosti na Boleslavsku, Čáslavsku, Hradecku a Chrudimsku. Ta se mu také stala osudným, protože zemřel 15. října 1680, když pomáhal ošetřovat nemocné při morové ráně v Kutné Hoře. Na kapli Dušiček v Kutné Hoře má pamětní desku.

Většinu ze svých významných 28 děl napsal v období mezi lety 1656 až 1660. Psal legendy, písně, básně i filosofická, meditativní a katechetická (náboženská didaktická) díla. Život svatého Ivana (legenda psaná střídavě veršem a prózou - 1657), Jesličky (zpěvník devatenácti vánočních písní, ve kterém najdeme i slavnou skladbu Slaviček vánoční a dále skladby Druhý slaviček, Hlas labutí Simeona, starce sešlého a Katechismus - 1658), meditativní báseň Co Bůh? Člověk?, Rozjímání svatého Ignacia, Hodinky o svatém arcidiákonu Ignaciovi, Hodinky o svatém otci Františku Xaveriovi, Stůl Páně (1660), Trýlístek jarní (1662), Sláva svatoprokopská (1662), Křesťanské učení veršem vyložené (5190 veršů) a Duše v očistci. Jeho díla jsou většinou nepodepsaná, a proto došel proslulosti až mnohem později. V kancionálu je zařazena vánoční píseň ze zpěvníku Jesličky **Veselé vánoční hody**.

Ing. Jiří Bříza (1931 – 2004)

Narodil dne 21.4.1931 v Krucemburku. Byl třetím ze šesti dětí. Již od útlého věku byl se svým bratrem Karlem činný jako ministrant a zpěvák na Svaté hoře v Příbrami. V roce 1950 byl v septimě gymnázia násilně odvezen ze studia na Králíky, kde byl (opět společně se svým bratrem) vězněn. Část vojny strávil v oddílu PTP na Klíčově na nucených pracích. Po vojně odjel za pracovní příležitostí na sever Čech, kde se seznámil se svou ženou. Vystudoval Hornickou průmyslovou školu v Příbrami a následně Vysokou školu báňskou v Ostravě. Po studiích pracoval jako inženýr hydrogeolog. Jiří Bříza zemřel na Velký pátek dne 9.4.2004.

Chrámové hudbě se věnoval celý život. Byl varhaníkem v několika kostelích, uvedme např. Kopisty a Most. Kromě vedení sboru Cantores Sancti Venceslai se věnoval též skladbě. Jeho úctyhodný opus čítá několik stovek děl. V Kancionálu je zařazeno 5 jeho antifon responsoriálním žalmům.

P. Karel Bříza (1926-2001)

Kněz, skladatel, sbormistr, varhaník a varhanář P. Karel Bříza je nespornou osobností svatohorských hudebních letopisů druhé poloviny dvacátého století. Narodil se 14. října 1926 v Krucemburku na Českomoravské vrchovině. Již sedmiletý přišel na Svatou Horu jako ministrant, po absolvování zdejší ministrantské školy nastoupil do juvenátu (gymnázia) v Libějovicích. Tam absolvoval část svých gymnaziálních studií. V roce 1943 vstoupil do noviciátu a o rok později složil v Českých Budějovicích věčné sliby člena Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele a stal se tak redemptoristou. Poslední dva ročníky gymnázia dostudoval v Praze, kde maturoval. V září roku 1946 nastoupil studium bohosloví v Obořišti, avšak jeho životní cesty zkřížila komunistická moc. V r. 1950 byl soustředěn na Králíkách, odtud se omylem dostal na Klíčavu, avšak 5. září téhož roku nastoupil u PTP v Komárně. Zde 15. září 1951 tajně přijal kněžské svěcení. Před vánočními 1953 byl ze zdravotních důvodů propuštěn. Následuje služba dřevaře v Oslavanech, varháníčení v Hlinsku v Čechách. V roce 1969 přišel Bříza znovu na Svatou Horu, tentokrát již jako kněz (avšak bez státního souhlasu a působil tedy oficiálně pouze jako varhaník), a zůstal zde až do r. 1973. Tehdy byl představeným vypovězen. V této době stává se pro Karla Břízu, hudba jedinou příležitostí, jak naplnit navenek své kněžské poslání. V dalším mezidobí pracoval opět v dřevařských závodech, tentokrát v rodném Krucemburku (tehdy Křížové), kde vedl chrámový sbor, hrál na

varhany a varhany rovněž stavěl. V tomto období jej postihly v krátkém čase dvě mrtvice za sebou. Přesto se však s houževnatostí sobě vlastní opět dokázal, i když z obtížemi, vrátit ke své práci na Svaté Hoře (1991). Všichni, s nimiž pracoval, potvrzují, že zkoušky, výuka a hraní v kostele nebyla jen hudba, ale především zprostředkování víry a živého vztahu ke Kristu. Jeho hudba tak procházela přes síto oběti a bolesti, aby vykryštovala v bohoslužbu, prostou jakékoli nabubřelosti či pýchy. Poslední období jeho působení zde skončilo v září roku 2001 odchodem do domova pro staré kněze. Na následky komplikované zlomeniny pak zemřel 9. prosince 2001 v pražské nemocnici Na Homolce.

Je všeobecně známo, že P. Bříza měl všude, kde působil, mnoho dobrých žáků, které připravoval na varhanickou službu. P. Bříza však byl též skladatel, i když se mu nedostalo v tomto oboru profesionálního vzdělání. Do současného Kancionálu byly přijaty jen tři jeho kompozice: **České ordinarium**, jedna žalmová odpověď a folkově laděná píseň **Hledám, kde bydlíš, Pane**. Je to málo, abychom mohli P. Břízu jako skladatele hodnotit. Přesto nelze nevzdat hold jeho Českému ordinariu. Je považováno je za nejlidovější ze všech, která máme. Je jednoduché, zpěvné, dobře se pamatuje, respektuje tradici našeho duchovního zpěvu a je velmi vkusné. Z toho je patrné, že vytvořit hodnotný zpěv pro lid není zdaleka výsadou profesionálů. Traduje se názor, že Břízovo ordinarium patří k tomu nejlepšímu, co bylo u nás v oblasti lidového duchovního zpěvu po Druhém vatikánském koncilu vytvořeno.

P. Karel Dostál – Lutinov, (1871-1923)

Kněz, básník, překladatel, publicista, narozený r.1871v Prostějově, vystudoval tzv. „malý seminář“ v Kroměříži (budoucí Arcibiskupské gymnázium), studium dokončil v roce 1890 maturitou na německém státním reálném gymnaziu. Poté úspěšně absolvoval studium teologie na Bohoslovecké fakultě v Olomouci, kde byl v červenci 1895 vysvěcen na kněze. Byl nejdříve kaplanem v Jeseníkách, potom duchovním správcem polepšovny v Novém Jičíně a ještě později farářem v Prostějově (od r.1904). V Prostějově se horlivě zúčastňoval kulturního, společenského i politického života. Začal s vydáváním politického týdeníku Ječmínek s přílohou Orel. Postavil se do čela části katolického kněžstva nazvaného Katolická moderna (protiváha tehdejší České moderny) společně se Sigismundem Bouškou a Xaverem Dvořákem. Jejich programovým sborníkem byl v roce 1895 literární almanach *Pod jedním praporem* a programový manifest *Niva* (1895). Vydával 12 let katolický časopis *Nový život* (1896-1907), který se stal časopisem Katolické moderny. V roce 1912 založil uměleckou revui *Archa*, která přetrvala až do roku 1948. V letech 1919-1923 byl vedoucím družiny literární a umělecké při Katolické moderně. Společně se Sigismundem Bouškou a Xaverem Dvořákem patřil k organizátorům Katolické moderny, jejíž časopis *Nový život* dvanáct let redigoval. Do literatury vstoupil ohlasy lidového básnictví namnoze s tendenčními křesťanskými náměty. Vydal básnické sbírky *Království Boží na zemi* (1899) a *Písně tvorů* (1917). Překládal z němčiny, italštiny a latiny (např. *Kvítky sv. Františka*, *Dětství Ježíšovo*, *Duch Německa* aj.) Po zániku *Nového života* přispíval do katolických periodik na Moravě: *Ječmínek*, *Našinec*, *Den* aj. V roce 1912 založil literární revui *Archa*, která přetrvala až do roku 1948. Těsně před smrtí vydal knihu *Hovory dne* (1923-1924), ve které shrnul publicistické práce zveřejněné v časopise *Den* v letech 1918-1923. Veřejně diskutoval o otázkách víry s osobnostmi, jako byl Tomáš Garrigue Masaryk a byl jedním z tahounů nově vznikající křesťanské společenské organizace *Orel* existující dodnes a napsal pro ni i hymnu: *Hoj, Orli mocných perutí*. Na památku svého otce, rodáka z obce Lutín si zvolil pseudonym *Lutinov*. Do historie lidového duchovního zpěvu se spolu s kvasickým varhaníkem Adolfem Strakou zapsal jako autor textu k písni **Matičko Kristova**. Zemřel r. 1923 v Prostějově.

Připravil František Čech
Pokračování příště

* * *

K ZAMYŠLENÍ: ZBYTEČNÉ HÁDÁNÍ

*Je to zlé,
když se dva manželé navzájem nudí;
daleko horší je však,
když jeden z nich nudí druhého.*
Marie von Ebner – Eschenbach

Také bývá pohoda všedních i svátečních dnů u vás doma zbytečně narušována rozmíškami? Nabízím vám inspiraci pro zkvalitnění domácích hádek.

Vzali se před čtyřiceti lety – úředník Jack Smidh s jedním mladým děvčetem. K první hádce došlo při svatbě. Když měli podepsat protokol, sáhl Jack jako první po nabídnutém peru, a ona se domnívala, že první se má podepsat žena. Když přišli domů, pohádali se podruhé, totiž o to, kdo ten spor začal. Jak hádka vrcholila, zvolala manželka: „Ty vždycky začínáš – to si s tebou užiju!“ Manžela to mrzelo, ale spolkl a usmál se: „Dobrá, dnes už se nebudeme hádat. Založíme si sešit a budeme si zapisovat každou hádku a spolu s ní její příčinu.“ A tak to nakonec také udělali. Pohádali se, někdy dokonce tekly slzy a padla tvrdá slova, ale koneckonců se měli rádi, tak se vždy usmířili a udělali zápis o ukončeném sporu. Vydrželi to celých čtyřicet let a za tu dobu jim žádná hádka nedokázala zbourat manželské štěstí. Po těch letech se v jedněch chicagských novinách objevil podivuhodný registr manželských hádek:

Za čtyřicet let se pohádali 6110krát. A kvůli čemu? 1879krát proto, že jídlo nebylo včas hotovo nebo nebylo chutné; 1430krát proto, že ona chtěla peníze nebo jim chyběly v domácím rozpočtu; 687krát proto, že ona příliš rozmazlovala dítě; 611krát proto, že on příliš rozmazloval dítě; 564krát proto, že byl škodolibý; 499krát proto, že jeden nebo druhý zapomněl večer zhasnout světlo; 300krát proto, že on přišel pozdě domů; 84krát proto, že příliš kouřil; 51krát proto, že ona se začala bezdůvodně hádat; 50krát se pohádali kvůli příbuzným atd.

Tato statistika není jen kuriózní, ale ukazuje, jak to vypadá v nejednom šťastném manželství: tahanice pro nic za nic. Oba dělali chyby, ale zůstali spolu, protože si dokázali odpustit a začít znovu.

Všem snoubencům si tak dovoluji udělit jednu radu: Není umění sebrat se a odejít, ale sebrat se a zůstat! Usmíření je něco, s čím asi člověk původně nepočítal, co ale nakonec zůstane jeho jedinou oporou, když chce získat znovu klid a mír, a vlastně i fyzické zdraví. Pokud jste se dnes ráno doma už stačili pohádat, zapište si to a začněte znovu!

*Podle Prokopa Siostrzonka
připravil Václav Ulrich*

* * *

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI ZÁŘÍ – ÚJEZD

1. září : Pondělí Ferie sv. Jiljí,	17.35 Új.:	Za + rodiče Farníkovy, Karla Machuču a živou rodinu
2. září : Úterý Ferie	17.35 Új.:	Za + rodinu Machů, Divokou, Stružkovu a Boží požehnání pro živé rodiny
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, vnuka, rodiče Kostkovy, živou a + rodinu z obou stran
3. září : Středa Sv. Řehoře Velikého, papeže	17.35 Új.:	Za rodiče Stružkovy, Antonína Fojtíka a rodiče z obou stran
	18.30 Sl.:	Za + rodiče Josefa a Josefku Kovářovy, bratra Josefa, + rodiče Emila a Hedviku Kovářovy, synovce Václava, švagrovou Jarmilu a celou živou rodinu
4. září : Čtvrtek Ferie	17.00 Új.:	Za živou a + rodinu Svatoňovu, Váňovu, Hlubinovu a duše v očištění
	19.00 Dr.:	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní, s prosbou o dar zdraví a ochranu P. Marie pro děti s rodinami
5. září : Pátek První pátek	15.20 Új.:	Za + Miloslava Zvončáka, bratra, švagrovou, švagry, rodiče a dar zdraví pro živé rodiny
	18.30 Sl.:	Za Vladimíra Hlavicu, + rodiče z obou stran, ochranu a pomoc Boží požehnání pro živ. rodinu
6. září : Sobota Sobotní památka P.M.	6.30 Új.:	Za + manžele Vojtáskovy, Kedrovy, Frýželkovy, duše v očištění a živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + Marii Šústkovu, manžela, dceru, rodinu Šústkovu, Hlavičkovu a duše v očištění
7. září : Neděle 23. neděle v mezidobí Pouť ve Vysokém Poli	7.00 Új.:	Za Františka Macíka, dar zdraví a požehnání pro celou živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za + Karla Mozgvu (<i>výroční mše svatá</i>)
	8.20 Dr.:	Za rodiče z obou stran, Františka Strušku, dceru Marii a Boží ochranu pro živou rodinu
	9.45 Új.:	Za + Annu Šimákovu (<i>výroční mše svatá</i>)
	11.00 VP.:	Za farníky a poutníky k Panně Marii Vysocké
8. září : Pondělí Svátek Naroz. P.M.	17.35 Új.:	Za + Marii a Ignáce Šimonů, jejich vnuka Jiřího, dceru Helenu a jejich živou i + rodinu
	19.00 Dr.:	Za + Jana Machů, + manžele Svobodovy a živou rodinu
9. září : Úterý Sv. Petra Klavera, kněze	17.35 Új.:	Za + rodiče Zichovy, syna Vladimíra, jeho dceru Leničku, nemocnou osobu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + Vlastu Tománkovu, rodiče z obou stran, duše v očištění a živou rodinu
10. září : Středa Bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka	17.35 Új.:	Za Jindřicha Strušku, živou i + rodinu a duše v očištění
	18.30 Sl.:	Za + Václava Zelenku, + rodiče z obou stran a živou rodinu
11. září : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.:	Za + Andělu Drábkovu, rodiče Drábkovy, Pavelkovy, Ďulíkovy, Vladimíra Zichu, dceru Leničku a dar zdraví pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za rodinu Daňkovu, Antonína Běloně, Františka Lysáka a Františku Smolkovu
12. září : Pátek Jména Panny Marie	15.20 Új.:	Za + Petra Baláčka, rodiče Ďulíkovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
	18.30 Sl.:	Za + rodiče Machů, Hlavicovy, syny, zetě, rodiče Váňovy, duše v očištění a Boží ochranu pro živé rodiny
13. září : Sobota Sv. Jana Zlatoústého	6.30 Új.:	Za + Otílii a Františka Maňasovy
	16.00 Lo.:	Za dva + bratry Vaňatkovy, dva bratry Šulavovy a duše v očištění
14. září : Neděle Svátek Povýšení sv. Kříže	7.00 Új.:	Za živé a + Marie a Ludmily (s ofěrou)
	8.15 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu za 60 let života a Boží ochranu pro živou rodinu
	8.20 Dr.:	Za živé a + Marie a Ludmily
	9.45 Új.:	Za farníky (sv. křest)

15. září : Pondělí P M Bolestné	17.35 Új.:	Za + Františka Žálka, manžele Annu a Františka Belhovy, rodiče z obou stran
16. září : Úterý Sv. Ludmily, mučednice	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za manžele Bařinkovy Za + rodiče Pavelkovy, dvoje rodiče, dceru, dva zetě, dvě snachy, vnuka Josefa, rodinu Fojtřkovu a Boží ochranu pro celou řivou rodinu
17. září : Středa Sv. Kornelia a Cypriána,	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Kupčřkovy, dceru, dva syny, dva zetě, snachu, synovce a + rodiče Machů Za + manžela, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro řivou rodinu
18. září : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za Marii Pastyřřkovu, rodiče Okaté, Václavřkovy, duše v ořistci a dar zdraví pro řivé rodiny Za + Jana Barcůcha, vnuka Luboška, Annu Častulřkovu, dvoje + rodiče a dar zdraví pro řivou rodinu
19. září : Pátek Sv. Januária, biskupa a muč.	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Sucháčřkovy, Chromřkovy, jejich + děti, snachu a Boží požehnání pro řivou rodinu Za + Jindřřcha Janků, jeho rodiče, + Jiřinu Váňovu, Bohumila Váňu, jejich rodiče a řivou rodinu
20. září : Sobota Sv. Ondřeje, Pavla a druhů, mučednřků	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Andělu Poláchovu, rodiče Poláchovy, bratra Josefa a duše v ořistci Za + rodiče Juřicovy, syna a Boží požehnání pro řivou rodinu
21. září : Neděle 25. neděle v mezidobř Ploštřina - P. M. Bolestné Sv. Matouše, apoštola a evang.	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.:	Za rodiče Opravřilovy, sestru, řvagra a dar zdraví Za Jaromřra Mlýnka a Boží požehnání pro řivou rodinu Za + rodiče Jarušřkovy, syna, dceru, celou + rodinu, duše v ořistci, na které nikdo nepamatuje a Boží ochranu pro řivou rodinu
	9.45 Új.:	Za + Františka Kořenka, rodiče, S.M. Rosinu, bratra, řvagry a Boží požehnání pro řivou rodinu
	11.00 Pl.:	Za + d.p. Dr. Jaroslava Studeného a poutnřky z Drnovic
22. září : Pondělř Sv. Mořice a druhů, mučednřků	17.35 Új.:	Za Jana Geržu, rodiče Olgu a Jana, rodinu Zrnřkovu, řmatlovu, duše v ořistci a Boží požehnání pro řivou rodinu
23. září : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za řivou a + rodinu Pomykalovu Za + Ladislava Žáka a manželku
24. září : Středa Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Mozgvovy, jejich rodiče a dar zdraví pro řivou rodinu
	18.30 Sl.:	Za rodiče Chmelovy, syna Antonřna, vnučku Irenu, + přřbuzenstvo, duše v ořistci a řivou rodinu
25. září : Čvrtek Ferie	17.35 Új.:	Za Josefa Stružku, Josefa Pavelku, Karla a Marii Drgovy, dvoje rodiče
	19.00 Dr.:	Za + Zdeňku Staňkovu, Boženu Machů, + vnuka, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
26. září : Pátek Sv. Kosmy a Damiána, muč.	15.20 Új.:	Za + rodiče Mikulů, jejich rodiče, dceru, dva zetě, zdraví a Boží požehnání pro řivé rodiny
	18.30 Sl.:	Za Karla Dubce, syna, rodiče z obou stran, přřzeň, duše v ořistci, dary Ducha svatého a dar zdraví
27. září : Sobota Sv. Vincence z Paula, kněze	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Mozgvovy, řivou a + rodinu Za + Marii Janořřkovu, + manžela a řivou rodinu
28. září : Neděle Sv. Václava, mučednřka, hlavnřho patrona čes. národa	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.:	Za řivé a + občany Loučky ke cti sv. Václava Za + Jaroslavu Dařovu (výroční mše svatá) Za rodiče Častulřkovy, dceru Bohumilu, vnučku Evu, Marii Častulřkovu, jejich rodiče, sourozence z obou stran, duše v ořistci, Boží požehnání a dar zdraví pro řivou rodinu
	9.45 Új.:	Za + Josefa Mozgvu a jeho dva + syny
29. září : Pondělř Sv. Michaela, Gabriela a Rařaela, archanděľů	10.00 Lo.: 17.35 Új.:	Za obyvatele a zaměstnance Domova pro seniory Za + Vladimřra Čecha, rodiče z obou stran, řvagry, synovce a řvagrovou Jindřřšku s prosbou o ochranu P. Marie pro celou rodinu

30. září : Úterý Sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	17.35 Új.:	Za Františka Urubka, rodiče z obou stran, neteř Marii, nemocnou osobu, dar zdraví pro živou rodinu a ochranu P. Marie
	19.00 Dr.:	Za + rodinu Čunkovu, Rybářovu, Marii, Evu a duše v očistci

* * *

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI ZÁŘÍ HORNÍ LHOTA

4. září : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Anežku a Josefa Šenovské, duše v očistci, živou a + rodinu
5. září : Pátek První pátek	17.45	Za + rodiče Annu a Aloise Váňovy, rodiče z obou stran a duše v očistci
6. září : Sobota Sobotní památka P.M.	17.45	Za živé a + členy živého růžence
7. září : Neděle 23. neděle v mezidobí Pouť ve Vysokém Poli (Panny Marie Vysocké)	6.55 9.40	Za rodiče Hubáčkovy, dva syny, živou a + rodinu Za + Marii a Bohuslava Maňasovy, jejich rodiče, Boží požehnání a ochranu pro celou živou rodinu
11. září : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Majzlíkovy, dva syny, Stanislava Kuželu, rodiče Zvonkovy a duše v očistci
13. září : Sobota Sv. Jana Zlatoústého, biskupa a uč. církve	17,45	Za + Vladislava Mikuláška, Františka Petráše, jejich sourozence, rodiče z obou stran, živou a + rodinu
14. září : Neděle Svátek Povýšení sv. Kříže	6.55 9.30	Za + rodiče Januškovy, Pláškovy, celou živou a + rodinu Za + Antonína a Marii Vlčkovy, jejich rodiče a Boží požehnání pro živé rodiny
18. září : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Jana Kováře, rodiče Kovářovy, Vítězslava Svárovského, rodiče Svárovské, celou živou a + rodinu Kovářovu a Svárovskou
20. září : Sobota Sv. Ondřeje, Pavla a druhů, mučedníků	17.45	Za Vladimíra Petrůva, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu
21. září : Neděle 25. neděle v mezidobí Ploština - P. M. Bolestné Sv. Matouše, apoštola a evangelisty	6.55 9.30	Za + Jana a Jiřinu Petrášovy, jejich rodiče, duše v očistci, celou živou a + rodinu Za farníky (sv. křest)
25. září : Čvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Jiřinu a Václava Havránkovy, dceru Věru, manžele Žákovy, jejich dva syny, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
27. září : Sobota Sv. Vincence z Paula, kněze	17.45	Za Josefa Maňase, jeho dceru, duše v očistci a Boží pomoc pro celou živou rodinu
28. září : Neděle Sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona čes. národa	6.55 9.30	Za + Bohumila Juračku, rodinu Zádrapovu a celou živou rodinu Za Václava a Annu Maňasovy, rodiče z obou stran a celou živou rodinu

* * *

ZPRÁVY A INFORMACE

V novém školním roce se mohou děti a jejich rodiče znovu zúčastnit biblické soutěže. Tentokrát bude cílem poznat postavy a situace Nového zákona. Sérií biblických postav bude prolínat i bližší seznámení se s apoštolem národů sv. Pavlem, jehož dvoutisící výročí narození si připomeneme, a to zvláště v období od 28. června 2008 do 29. června 2009, které vyhlásil Svätý otec Benedikt XVI. Rokem svätého Pavla.

Jak se zúčastnit soutěže?

Stačí mít po ruce Bibli a mobil. Soutěž probíhá po celý rok a skládá se z deseti kol. V každém kole můžeme vyhrát. Otázky se vztahují k biblickým postavám a událostem daného měsíce. Jejich znění najdete na stránkách katechetického centra: www.ado.cz/katechete, v časopise Nezbeda a u našich katechetů.

U každé otázky budou tři možnosti: *a*, *b*, *c*, správná je vždy pouze jedna z nich. Jakmile si budete odpověďmi jisti, stačí vzít mobil a poslat SMS ve tvaru: SOUTEZNZ: a po dvojtečce bez mezery následují písmenka správných odpovědí (vzor: SOUTEZ NZ: abcbbcaa). SMS posílejte na telefonní číslo 736 315 315.

Uzávěrka bude vždy poslední den v měsíci. Vylosování výherců bude vysíláno na TV Noe. Každý měsíc se soutěží o mobilní telefon a další zajímavé ceny.

Více na: www.ado.cz/katechete a v zářijovém čísle časopisu Nezbeda.

* * *

POUTI V ZÁŘÍ:

K Panně Marii Vysocké - v neděli 7. září - mše svatá v 11.00 hodin

K Panně Marii Bolestné na Ploštině - v neděli 21. září (V neděli 14. září je svátek Povýšení sv. Kříže). Mše svatá na Ploštině v 11.00 hodin.

Svátek sv. Václava, patrona Loučky - v neděli 28. září. V Domově důchodců oslavíme také v pondělí 29. září mší svatou v 10.00 hodin.

* * *

Setkání katechetů děkanátu se bude konat ve čtvrtek 4. září v Újezdě. Začátek v 17.00 hodin mší svatou v kostele.

* * *

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci září 2008:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
6.9.:	11.	11.	15.
13.9.:	12.	1.	16.
20.9.:	13.	2.	1.
27.9.:	14.	3.	2.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.